

Anton Drobnič in gospa Lidija med nami

Dobrodošla, draga gosta!

To nedeljo bo v jutranjih urah pristal na letališču v Buenos Airesu bivši generalni državni tožilec Republike Slovenije Anton Drobnič s soprogo gospo Lidijo. S tem se mu bo izpolnila dolgoletna želja, ki jo je večkrat izrazil, da bi spoznal našo skupnost, a tega ni mogel, dokler je bil na visoki državni funkciji. Izpolnila pa se bo želja tudi številnim argentinskim Slovence, ki so zvesto zasledovali delo Antona Drobniča, tako ob nastanku in razvoju Slovenske zaveze kot v političnem udejstevanju in v vlogi generalnega tožilca.

V prejšnji številki smo na kratko že omenili nekatere točke obiska obeh gostov. Danes za naše bralce objavljamo podoben program, v kolikor je predviden v trenutku, ko naš list stopa v tisk. Obisk organizira, vodi in koordinira SKD za Argentino in Južno Ameriko. Koordinacijski skupini pa načeljuje prof. Tine Vivod.

Nedelja 28. marca: Prihod v Buenos Aires, sv. maša in srečanje z rojaki Slomškovega doma v Ramos Mejia. Ob 19.30 v Slovenski hiši predavanje.

Ponedeljek 29. marca: ob 10.30 sprejem na veleposlaništvu RS. Ob 17.30 srečanje z urednikom Svobodne Slovenije, Tinom Debeljakom. Ob 20. srečanje z rojaki v Našem domu v San Justo in večerja istotam.

Torek 30. marca: Ob 13 kosilo pri zvezi slovenskih mater in žena v Slovenski hiši. Ob 15. predavanje dr. Lidije Drobnič: „Slovenija danes in žena“. Ob 20. srečanje z rojaki na Pristavi v Castelarju.

Sreda 31. marca: ob 20. srečanje z rojaki v Slovenskem domu v San Martinu.

Četrtek 1. aprila: Dopoldan obisk božje poti v Lujanu. Ob 19. obredi vel jedna v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj. Nato v Slov. hiši sestanek z borci.

Petek 2. aprila: Ob 19.30 obredi vel jedna v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi. Ob 20.30 srečanje z rojaki v Hladnikovem domu.

Sobota, 3. aprila: Zvečer polnočnica

v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

Nedelja, 4. aprila: polet v Mendoza.

Ponedeljek, 5. in torek, 6. aprila:

Bivanje v Mendoza in srečanje s tamošnjimi rojaki.

Sreda 7. aprila: Dopoldan povratek v Buenos Aires. Ob 20. srečanje z rojaki v Slovenskem domu v Carapachaju.

Četrtek, 8. aprila: Polet v Bariloche.

Petek, 9. in sobota, 10. aprila: Bivanje v Bariloche in srečanje s tamošnjimi rojaki.

Nedelja, 11. aprila: dopoldan vrnitev v Buenos Aires. Popoldan: obisk misijonske veletombole v Slovenski vasi v Lanusu.

Od ponedeljka 12. do četrтка 15. aprila: turistični obisk Ognjene zemlje.

Petek, 16. aprila: ob 13. kosilo s slovenskimi dušnimi pastirji v Slovenski hiši. Ob 20. večerja z območnim odborom SKD za Argentino in Južno Ameriko.

Sobota, 17. aprila: Ob 8.30 obisk Prešernove šole v Castelarju; 9.45 obisk Slomškove šole v Ramos Mejia; 10.45 obisk Balantičeve šole v San Justu. Ob 17.15 obisk srednješolskega tečaja RMB v Slovenski hiši. Ob 19.15 sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj. Ob 20.15 predavanje pri SKA: „Slovenija - pravna država?“

Nedelja, 18. aprila: Ob 10.35 odhod iz Buenos Airesa v Sao Paulo, Brazil.

Kot lahko bralci sami vidijo, bo obisk nadvse bogat, dejansko natrpan s srečanji z rojaki vseh naših središč. K temu je treba dodati še osebne stike z reprezentativnimi osebnostmi naše skupnosti, ogled nekaterih slovenskih podjetij in mesta ter okoliša. Celoten poudarek pa je na spoznanju življenja argentinskih Slovencev, naših navad, dela in sanj. Obiski domov so zastavljeni tako, da se bo vsakdo lahko soočil z odličnim gostom in prišel z njim v prijeten stik.

Kot smo že zadnjič omenili, lahko po vsej pravici zakonca Drobniča smatramo „za naša“. V tem svojstvu njemu in gospe izrekamo toplo dobrodošlico z željo, da bi se med nami počutila res domače. Dragi gosta: prišla sta med svoje ljudi.

Debata o Slovencih v Italiji

Komisija DZ za odnose s Slovenci v tujini in po svetu, ki ji predseduje Marijan Schiffrer, je 19. marca podprla skupen predlog financiranja slovenske manjšine v Italiji za letošnje leto, ki sta ga pripravili obe krovni organizaciji Slovencev v Italiji - Slovenska kulturna in gospodarska zveza (SKGZ) in Svet slovenskih organizacij (SSO). Seje sta se udeležila tudi predsednika obeh krovnih organizacij Slovencev v Italiji, predsednik SKGZ Rudi Pavšič in predsednik SSO Sergij Pahor. Kot je znano, naj bi Slovenija letos manjšini namenila 1,3 milijarde tolarjev. Od tega bodo nekaj več kot polovico sredstev dobili Slovenci v Italiji, 43% koroški Slovenci ter 3-4% porabski Slovenci.

Komisija je ugotovila, da se položaj slovenske manjšine v Italiji še naprej poslabšuje, zato predlaga DZ sprejem deklaracije, v kateri naj bi Slovenija poudarila pričakovanje, da bo v Italiji še v tem zakonodajnem mandatu sprejet globalni zaščitni zakon.

Komisija je mnenja, da je potrebno v okviru zaščitnega zakona določiti ozemlje, na katerem bo veljal omenjeni zakon, ter predvideti zajamčeno zastopstvo za manjšino od krajevne do parlamentarne ravni. V primeru, če bo postopek za sprejem zaščitnega zakona prekinjen ali pa ne bo sprejet v skladu z mednarodnimi načeli zaščite manjšin ter obveznostmi iz Osimskega sporazuma, komisija DZ predlaga internacionalizacijo tega vprašanja v okviru Sveta Evrope, Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) ter Evropskega parlamenta. Italijanski poslanec Domenico Masetti je pred tremi leti izdelal zakonski osnutek za zaščito slovenske manjšine, ki pa ne določa ozemlja, na katerem naj bi veljala zaščita, prav tako pa tudi ne predvideva zajamčenega zastopstva manjšine v predstavniških telesih. V zadnjih desetletjih so se v Italiji sicer vrstili številni poskusi za sprejem globalnega zaščitnega zakona, vendar doslej še noben predlog ni prišel na dnevni red italijanskega parlamenta.

Priprave na obisk papeža v polnem teku

Poseben odbor za obisk papeža Janeza Pavla II. v Mariboru in za Slomškovo beatifikacijo je že pripravil načrt pastoralnih aktivnosti in ga priporočil vsem župnijam, ki bodo v pripravi na veliki dogodek organizirale molitve, romanja in duhovne vaje in predavanja, na katerih bodo ljudje bolj spoznali Slomškovo življenje, delo in svetost.

Papež bo vernike pozdravil na travniku v okolici Betnavskega gradu, na katerem se bo lahko zbralo več kot 250.000 ljudi, ki bodo na prireditveni prostor iz Maribora lahko prišli tudi peš.

Uradnega programa papeževega obiska še ni. Predvidoma naj bi Sveti oče prispel na mariborsko letališče v nedeljo, 19. septembra, dopoldne, nato pa naj bi se z zanj prirejenim vozilom odpeljal v Betnavo; tu naj bi se ob 10. uri začelo slovesno bogoslužje. Po končanem bogoslužju naj bi papež okoli 12. ure molil Angelovo čaščenje, ki ga vsako nedeljo zmoli v Rimu. To molitev bodo prenašale številne svetovne radijske in televizijske mreže. Pred vrnitvijo v Vatikan naj bi papež v popoldanskih urah obiskal tudi Slomškov grob.

Patriarh v Ljubljani

Srbski patriarh Pavle je bil pred tednom na pastoralnem obisku v Sloveniji. Ob tej priložnosti se je udeležil slavnostne maše v pravoslavni cerkvi Svetega Cirila in Metoda v Ljubljani.

Patriarha Pavla je sprejel naškofof Rode ter najvišji slovenski predstavniki. V pozdravnem nagovoru je nadškof in metropolit Rode izrekel željo za poživitev in okrepitev ekumenskega sodelovanja v novih razmerah in v novih oblikah ter da naj bi se sodelovanje med Jugoslavijo in Slovenijo izboljšalo tudi na državni ravni.

Patriarh Pavle je z obiskom v Ljubljani vrnil obisk prejšnjega slovenskega metropolita in ljubljanskega nadškofa Alojzija Šuštarja, ki je leta 1982 v Beogradu obiskal tedanjega patriarha Germana in ga povabil na obisk v Slovenijo.

Patriarha sta sprejela tudi predsednik vlade Drnovšek in države Kučan.

Trdinov vrh

Janša je komentiral nedavni nastop predsednika RS Milana Kučana na Radiu Slovenija. „Mislim predvsem na izjavo o tem, da je vojska na Trdinovem vrhu nepotrebna in da je to v nasprotju z evropskimi merili in z evropskim načinom varovanja meje, za katerega naj bi se Slovenija zavezala leta 1991,“ je dejal Janša in dodal, „da je to približno takšna izjava, ki poleg drugega izraža tudi nestrpnost do Slovenske vojske, kot je bilo spomladi 1991 podpisovanje deklaracije za enostransko razorožitvev, „Deklaracija za mir“. Janša je dejal, da takšna izjava škoduje pogajalskim pozicijam slovenske države, ki se zdaj pogaja za mejo s Hrvaško. Vojska na Trdinovem vrhu nima policijskih pristojnosti, kot jih je imela JA na zeleni meji. Po Janševih besedah vojska na Trdinovem vrhu varuje vojaški objekt in vojska je po ustavi kot del obrambnih sil v Sloveniji zadolžena za takšno varovanje tudi v miru. Enak način in enak status vojske, ko gre za te stvari, poznajo praktično vse evropske države, meni Janša.

Dogovori s Hrvaško

Hrvaški zunanji minister Mate Granič je na srečanju z novinarji predstavil stališča hrvaške diplomacije do hrvaško-slovenskih odnosov, predvsem vprašanju Piranskega zaliva, LB in JEK. Za Piranski zaliv je dokončno dogovorjeno, da bosta strani zaprosili za svetovalno mnenje tretjega, nista pa se še dogovorili, kdo bi lahko svetoval. Če strani ne bosta sprejeli svetovalnega mnenja, ki ni obvezujoče, obstaja le še možnost arbitraže, je poudaril Granič.

Kot je dejal glede premoženjsko-pravnih odnosov, obstajajo vsi pogoji, da bo prihodnji sestanek obeh strani tudi zadnji, to je, da bo sporazum parafiran, saj sta obe strani dali soglasje.

Kar zadeva vprašanje LB, sta se strani dogovorili, da bosta zahtevali svetovalno mnenje IMF, pri tem pa je pomembno, da to vprašanje ne pogojuje podpisa sporazuma o premoženjsko-pravnih odnosih, je dejal. Glede JEK je poudaril, da se obe

strani zavedata, da bi se moralo to vprašanje čimprej rešiti.

Piranski zaliv bi moral državi združevati in ne ločevati, je ob robu pripravljalnega sestanka za Konferenco o varnostni in sodelovanju v Sredozemlju dejal vodja hrvaške delegacije Niko Bulič. Težave bi morali reševati razumno, umirjeno, v skladu z mednarodnim pravom in v duhu dobrososedskih odnosov.

Po podatkih ankete Nedela je slovenska diplomacija za reševanje odprtih vprašanj s Hrvaško dobila komaj zadostno oceno. Namreč kar 38,5% vprašanih meni, da slovenska diplomacija deluje slabo. Prav večina anketirancev, 64,8%, meni, da je slovenska diplomacija pri pogajanjih z našo južno sosedo preblaga in da preveč popušča. Na vprašanje, ali bi morali Slovenija in Hrvaška spore pri določanju meje reševati z mednarodno arbitražo, je pozitivno odgovorilo 48%, odklonilo pa jo je 35,5%.

STRAN 4:

Učiteljski seminar

Zgodilo se je v Sloveniji...

ŠE NI SOGLASJA

Predsedniki parlamentarnih strank tudi na drugem sestanku o spreminjanju volilne zakonodaje in v tej luči tudi morebitnih ustavnih spremembah niso dosegli dogovora, kljub temu pa naj bi nekatere zadeve vendarle bolj poglobljeno obravnavali, tako da bi lahko na naslednjem skupnem sestanku predvidoma lahko dosegli tudi večstranski napredek. Predsedniki strank naj bi se predvidoma vnovič srečali čez štirinajst dni, do takrat pa bodo stranke opravile več bilateralnih pogovorov. V strankah naj bi tako preverili, ali je možno referendumsko odločitev dopolniti s t.i. paralelnim sistemom, ki pa vodi k širitvi parlamenta.

DRNOVŠEK O VSTOPU V EZ

Slovenija bo konec leta 2002 v vseh pogledih pripravljena za vstop v EU, prizadevati pa bi si morali tudi, da bi se čimprej vključila v denarno unijo ali vsaj vezala vrednost tolarja na evro, je dejal premier Janez Drnovšek na predavanju o aktualnih problemih ekonomske politike na Poslovno-ekonomski fakulteti v Mariboru. Premier meni, da je za slovensko gospodarstvo konkurenčna sposobnost osrednje vprašanje, vlada pa si prizadeva, da bi ustvarila čimbolj stabilne makroekonomske okvire za poslovanje podjetij. Glede tujih vlaganj pa je povedal, da velja Slovenija za zaprto državo in bi se morala bolj odpreti oz. odpraviti birokratske ovire, ki zavirajo normalen pritok tujega kapitala.

NOV KONZULAT V BRAZILIJ

Na predlog zunanjega ministra je slovenska vlada izdala sklep o odprtju slovenskega konzulata v brazilski zvezni državi Sao Paulo. Za častnega konzula je na predlog zunanjega ministra premier postavil Vladimirja Ovco.

O LIPICANCIH

Uredba o geografski označbi Lipicanec je dosegla svoj namen in okrepila pogajalska izhodišča Slovenije tudi v zvezi z vodenjem rodovniških knjig za Lipicance. Evropska komisija je po notifikaciji uredbe pri WTO izrazila interes, da se z vprašanjem ukvarja, okrepljena izhodišča pa bodo koristna tudi na pogovorih med slovensko in avstrijsko delegacijo o lipicancih.

VELIKA BOJAZEN

Italijansko-slovensko mejo bo morda v bližnji prihodnosti stražila nova policija EZ, za katero se v Italiji močno ogreva minister za ustavne reforme Giuliano Amato. Kot poroča Primorski dnevnik, je njegov predlog pozdravil tudi tržaški župan Riccardo Illy, ki že nekaj časa vztrajno zahteva večji nadzor na tukajšnji meji. Župan je celo predlagal, da naj bi mejo s Slovenijo zadržala tudi vojska, vendar je ta predlog notranja ministrica zavrnila. Illy je izrazil upanje, da bo Bruselj ugodno sprejel idejo o skupni evropski policiji, ki bi morala po njegovem ne samo stražiti meje, temveč se tudi boriti proti mednarodnemu kriminalu.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Počasi se jasni. Z vsakim dnevom se bliža dan odločitve, ko bodo zapadli vsi ustavni roki in bo končno jasno, med katerimi kandidati bomo lahko izbirali bodočega predsednika države. Vedno manj prostora ostaja za razne politične sunke in manevre. Stvarnost postavlja ukaze, ki se jim nihče ne more upirati.

OPOZICIJA UDARJA

Za predsednika Menema ta teden ni bil prijazen. Vsa opozicija je nanj navalila z združenimi silami. To napadanje je bilo skoraj histerično. Priznajmo sicer, da predsednikova spretnost in in politična gibčnost marsikoga tira v obup, drugim pa zavre kri. A v take stanju tako vlada kot opozicija izgubijo z vidika državo, ki nas obdaja, in vidijo le eno samo važno točko: kandidaturu ali nekandidaturu sedanjega predsednika.

Res je, da je ustava temelj družbenega življenja in da bi tako grobo kršenje hudo ranilo družbeno življenje. A res je tudi, da je s političnega zornega kota zaenkrat to notranja stvar peronistov. A iz tega položaja more vsak igralec prejeti določene koristi, najsibodi v ugledu, v moči ali v priznanju. Zato se je radikalni vodja mesta Buenos Aires in predsedniški kandidat Povezave odločil, da skliče „posvet“ o ponovni predsednikovi kandidaturi.

Vprašanje, na katerega naj to nedeljo (če ne pride vmes kakšen nenaden dogodek) odgovorijo prebivalci prestolnice, je približno takšno: „Ali se strinjate s tem, da hoče predsednik Menem kršiti ustavo?“. Do tu je vse v redu, zlasti ker je udeležba na tem devalviranem plebiscitu prostovoljna. Ni pa tako prav, da je za izvedbo „posveta“ v roku, ki ga je želel De la Rúa, mestni svet moral spreminiti krajevna ustavna določila za sklicanje sličnih volitev. Prvotno zakonsko besedilo je določalo najmanj en mesec; mestni možje so to skrajšali na deset dni. Tako so tudi v mestu prikrojili ustavno obleko trenutnim političnim potrebam.

De la Rúa je želel izvesti ta plebiscit, predno bi kaj sličnega naredili v provinci Buenos Aires. Zaveda se, da je večina prebivalstva (čez 80 odstotkov) proti ponovni predsednikovi kandidaturi, in da je isti odstotek ljudi domala sit Menemovih izgredov v tej zadevi. Račun je enostaven: vsak, ki bi Menemu preprečil izvedbo načrtov, bi pridobil na ugledu med tem večinskim sektorjem prebivalstva.

A poteza ni bila prav posrečena. Čeprav je jasno, da bo volilni rezultat absolutno nasproten Menemovim načrtom, plebiscit ni povzročil navdušenja niti med samimi radikali. V mestnem svetu je prišlo do nesporazumov in marsikateri svetnik je zapustil svoje mesto v trenutku, ko je bilo treba voliti. Soglašajo v opoziciji predsednikovim načrtom, a ne z načinom, kako se jim zoperstaviti. To lahko tudi povzroči, da bo udeležba na volilnih mestih majhna, kar bo gotovo izrazil Menem da bo omalovažil negativni rezultat.

Duhaldeju pa se s plebiscitom ne mudi. Podpisal je sicer že sklic, a ga še ni objavil. Namerjen ga je izvesti konec aprila, ker tako ali tako upa, da se bo moral predsednik prej odpovedati tej protiustavni možnosti. Če pa ne, se zaveda, da je dobro in stvarno izveden plebiscit temelj močnega udarca predsednikovim sanjam.

BREZ UPA ZMAGE

Najbolj nevarno pa je dejstvo, da niti v samem predsednikovem krogu ne upajo več na zmago. Zato je pretekli teden glavni tajnik predsedništva Alberto Kohan navezal stike z Duhaldejem in pričel z njim

pogajanja, katerih cilj naj bi bilo premirje med obema peronističnima veljakoma.

Kohan, ki je sicer eden najbolj gorečih zagovornikov tretje Menemove predsedniške dobe, je hotel uskladiti pozicije enega in drugega. Ve, da se gre Menemu bistveno za oblast, in da mu je toliko za nadzorstvo nad stranko kot za predsedništvo. Da ne bi končno napravil prvega in drugega je tajnik ponudil guvernerju enostavno in že prej debatirano formulo: Duhalde kandidat, Menem vodja stranke do leta 2003.

Morda bi ti razgovori rodili kak pozitiven sad. A vse je prišlo v javnost in povzročilo tako predsednikovo jezo, da je okoli Kohana gmelno in treskalo. Kaj malo je manjkalo, pa bi se moral posloviti od visokega mesta. Končno se je vrnil mir v menemistične vrste, a marsikatera zamera je ostala na poti.

Zanimivo je, da sedaj že celo mnogi navdušeni menemisti preučujejo razne možnosti, ne več kako doseči predsednikovo rehabilitacijo, marveč kako izvesti čim bolj miren in urejen umik z vlade. In dejansko je vsem mar, kako bo stranka izpadla na volitvah. Zavedajo se, da vsi ti notranji boji, to pravo mesarsko klanje pušča v družbi rane, ki bodo odjeknile na volitvah. A prav tako jih skrbi predsednikova usoda. Ni čudno, da so nekateri pretekli teden ponovno snubili Ortega, češ naj se vrne v menemistično čredo. Ortega o tem ni hotel ničesar slišati in je zvesto ostal ob Duhaldeju. Nadaljnje snubitve so se ponovile tudi v provinci Santa Fe, pa jim je senator Reutemann prav tako negativno odgovoril. Mnogi peronistični veljaki ga iščejo, on pa se pretežno posveča svojemu poplju in organizira kampanjo za guvernersko kandidaturu.

IZ DEŽJA POD KAP

Najhujši udarec pa ni prišel od strani opozicije, marveč od tam, kjer si je predsednik največ obetal: iz province Catamarca. Na nedeljskih volitvah je bil namreč peronistični kandidat Ramon Saadi poražen. Zmagal je radikal Castillo, ki je prejel 59% proti 44% svojega tekmeča. Po zmagi v provinci Cordoba, ki je Menemu dala novih upov, je ta poraz v Catamarki skoraj smrtna obsodba njegovim sanjam. Menem se je osebno odločilno udeležil kampanje. Trikrat je pohitel v Catamarko in tam razsipal obljube. Vse skupaj ni nič pomagalo.

Zanimiv sociološki pojav pa je, da sta na moških voličih kandidata dejansko izenačila. Saadija (in Menema) so porazili ženski glasovi. Čeprav ni bila direktno imenovana, je umorjena Maria Soledad Morales znova vplivala na razvoj provincijske in to pot tudi državne politike.

Takoj po volitvah v tej provinci je Menem odhitel na kratko potovanje v Severno Ameriko. V Miami ga je povabil velemissijskar Bill Gates. Vsi so nestrpno pričakovali, kakšne bodo novice ob povratku. Spričo dejstev vsakdanje stvarnosti je vsako upanje je na ponovno izvolitev vedno bolj utopično. Zadnje dni je tudi vrhovno sodišče zavrnilo vrsto tožb (nazadnje kar štiri isti dan) s katerimi so privatniki zahtevali habitacijo Menema. Res je bil odgovor formalne narave (da privatniki niso pristojni za tako zahtevo), opazovalci menijo, da vrhovni sodniki skušajo pokazati, kakšno je njihovo razpoloženje do te zadeve.

Kaj bo sedaj storil predsednik? Tisti, ki ga poznajo, trdijo, da se ne bo tako hitro udal. Večina resnih strokovnjakov pa je mnenja, da še taka trdovratnost ne more premagati množice nasprotnih dejstev. Zaravnavajo tudi, kako se določeni menemistični funkcionarji že pripravljajo na odhod z oblasti. In kadar miši zapuščajo ladjo...

OI „Brez meja“

Predstavniki Slovenije, italijanske Furlanije Julijske krajine in avstrijske Koroške so 19. marca skupaj z glavnim ambasadorjem kandidature za zimske olimpijske igre leta 2006 pod geslom Brez meja, olimpijskim prvakom Franzem Klammerjem v New Yorku razložili zamisel o povezovanju treh narodov s pomočjo športa. Slovenijo je zastopal veleposlanik v OZN Danilo Türk, Avstrijo deželni glavar Koroške Christof Zernatto, Italijo pa predsednik deželne vlade Furlanije Julijske krajine Roberto Antonione. Novinarske konference se je udeležil tudi Gabriele Massarutto, glavni pobudnik in „motor“ projekta olimpijskih iger treh držav. Vodilno vlogo pri kandidaturi je sicer prevzela Avstrija, saj olimpijska kandidatura poteka najprej pod imenom „Celovec 2006“, vendar projekt poudarja olimpijske ideale povezovanja narodov.

„Skupna kandidature uspešno združuje germansko, romansko in slovansko tradicijo na stičišču treh narodov“, je dejal veleposlanik Türk. Po njegovih besedah je zamisel celo v ustanovni listini OZN, v kateri je določilo, ki poziva k dobrososedskim odnosom, tako da je projekt treh držav pozitiven tudi za svetovno organizacijo. Gabriele Massarutto je poudaril, da kandidatura iger Brez meja podpira večina prebivalcev treh sodelujočih, vendar navedel le podatke referenduma na Koroškem, kjer je podpora 82 odstotna, politični strah pa je razblinila povolilna izjava Joerga Haiderja, da OI Brez meja podpira tudi njegova stranka. Slovenija in Italija referenduma nista izvedli, vsaj v Sloveniji pa so igram zelo naklonjene javnomnenjske raziskave.

Massarutto je opisal izvor zamisli, ki sega v leto 1984, ko je nekdanji sovjetski blok bojkotiral olimpijske igre v Los Angelesu. „Takrat se mi je porodila ideja, da je naša regija pravšnja za uresničitev zamisli o povezovanju držav. Pravila Mednarodnega olimpijskega komiteja takrat še niso dovoljevala izvedbo iger v več državah

hkrati. Leta 1990 so bila ta pravila spreminjena in projekt iger Brez meja je dobil realno osnovo,“ je dejal Massarutto. „Na začetku je bil to odpor proti bojkotu, zdaj pa je najboljša želja za bodočnost olimpijskega gibanja.“ Avstrijski deželni glavar Zernatto je poudaril podporo prebivalcev Koroške in dejal, da besede o dobrososedskih odnosih ne bodo nikoli pomenile toliko kot konkretni projekti, kamor spada skupna kandidatura za OI. Projekt treh dežel je tudi ekološko prijazen, saj je večina objektov za olimpijske igre že zgrajenih, tako da večjih posegov v naravo ne bo. V Avstriji bodo zgradili le še dvorano, kjer bodo tekmovalnja v umetnostnem drsanju, v Italiji progo za biatlon, v Sloveniji, točneje v Ljubljani, pa bo nastala nova dvorana, kjer bodo tekmovalnja v hokeju na ledu. Seveda, če bo kandidatura uspešna.

Smučarska legenda Franz Klammer pa je menil, da so možnosti po „prečiščevanju“ v Mednarodnem olimpijskem komiteju zdaj dosti boljše kot prej. Klammer je dejal, da je bila odločitev MOK, da izključi podkupljive člane, pravilna. „Po tehnični plati imamo vse tisto, kar imajo drugi kandidati, imamo pa še nekaj več. To je zamisel o igrah Brez meja in sodelovanju med narodi. Zato mislim, da so naše možnosti za zmago toliko večje. Če je MOK zdaj resnično zavezan olimpijskim idealom, potem bo našo kandidaturu obravnaval pošteno in dokazal, da je prišel čas za nove zamisli, kot je naša kandidatura in morda je prav to prilžnost za olimpijsko gibanje prihodnosti.“

Za prireditelja olimpijskih iger leta 2006 je vložil šest kandidatur. Poleg Celovca so se prijaviли še finski Helsinki skupaj z norveškim Lillehammerjem, poljski Zakopani, slovaški Poprad Tatry, švicarski Sion in italijanski Torino. Organizator bo znan na junijskem zasedanju skupščine MOK v Seulu, prvič po novem sistemu, ki ga je določila izredna skupščina MOK na zasedanju v Lausanni

Slovinci v Argentini

Srečanja v Slomškovem domu

LOVRO TOMAŽIN

V nedeljo, 21. februarja je obiskal rojake v Slomškovem domu jezuit p. Lovro Tomažin, misijonar v Zambiji. Po sodelovanju s prelatom Jožetom Škerbcem je bilo srečanje z misijonarjem, ki se ga je udeležilo lepo število rojakov. Najprej je p. Tomažina pozdravila podpredsednica Doma prof. Neda Vesel Dolenc, nakar je misijonar orisal svojo življenjsko pot. Kot mlad fant je bil med nami zelo poznan kot navdušen športnik in kot predsednik Slovenske fantovske zveze, delaven pa tudi v drugih odsekih naše skupnosti. Po študiju v slovenskem semenišču v Adroguju smo pričakovali, pa tudi on sam, da bo kot duhovnik deloval med skupnostjo, iz katere je izšel. A Veliki Misijonar je imel z njim druge načrte med ljudstvi afriškega kontinenta, kjer že 35 let blagoslovljeno deluje v Zambiji. Misijonar je orisal razvoj krščanstva v tej deželi, kjer je „žetev velika, a premalo žanjcev“, o upanjih in zaprekah, s katerimi se srečuje Cerkev v Afriki. P. Lovro

je rad odgovarjal na razna vprašanja udeležencev, ob slovesu pa se zahvalil za misijonski dar iz mašne nabirke in se priporočil za duhovno in stvarno pomoč tudi v bodoče.

OBISK Z GORIŠKE: DR. BERNARD ŠPACAPAN IN HADRIJAN KORŠIČ

V nedeljo, 28. februarja sta obiskala Slomškov dom goriška rojaka: zdravnik dr. Bernard Špacapan, deželni predsednik stranke Slovenske skupnosti v Italiji, in Hadrijan Koršič, župan v Števerjanu. Po maši je bilo srečanje z gostoma, kjer ju je pozdravila podpredsednica Doma prof. Neda Vesel Dolenc, gosta pa izrazila svoje veselje ob srečanju z rojaki. Dr. Špacapan je bil rojen v Slovenski vasi v Lanusu, po materi je nečak pok. msgr. Janeza Hladnika, po očetu pa je z Goriške, kamor se je z družino že trinajstleten preselil, ohranil pa spomine na mladost, ki jo je preživel v slovenski skupnosti v Argentini. V svojih izvajanjih je orisal življenje slovenske manjšine v Italiji in politična prizadevanja za uveljavitev njenih pravic. V marsičem se da primerjati položaj manjšine s položajem zdopskih Slovencev, vsaj v dnevnem naporu proti asimilaciji, a zavest, da so zamejci na svoji zemlji, ki se povrhu še dotika Republike Slovenije, jim daje veliko prednost, ki pa ni dovolj izkoriščena. Samostojna slovenska država v evropskem okviru nudi nova izhodišča tudi za zamejske Slovence, a sedanja vlada v Sloveniji se zdi, kakor da nima izdelane dolgoročne strategije, kako bi vključila zamejske Slovence v vseslo-

Nad. na 6. str.

Dr. Mirko Špacapan in župan Hadrijan Koršič

VERONIKA VIVOD

(6) - KONEC

ZATO PA LE HITIMO NA GORE, kjer radost in veselje nam krepi srce!

Ker se gore ne premaga, dokler se ne pride v dolino, smo se pričeli odpravljati nazaj proti koči! Previdni smo bili še bolj, saj se največje neizkušnje pripetijo, ko človek misli, da je nevarnost za njim. Po isti poti smo se vrnili brez težav, le s to razliko, da je sonce ogrelo sneg in smo se vdiral skoraj do kolen. Gamaše nad obleko in so preprečile, da bi se nam sneg nabiral v škornjih.

Popoldne smo prišli vsi srečni nazaj v kočjo tako ponosni, da si sami nismo mogli verjeti. Mladi, ki smo jih srečali, so nam naravnost zavidali; tudi oni bi si želeli biti tam, kjer smo bili mi. Komaj smo se malo odpočili in se preoblekli, že smo začeli pripravljati nahrbtnike. Seveda, sedaj je bilo treba peš do Pampe Linde. Uro in pol hitre hoje, skoraj teka in bili smo tam. Veliko smo si imeli povedati, ko smo se usedli v gostilno. Vsi smo bili srečni, vsak je imel nasmejan obraz. Obdajal nas je čudoviti občutek... in doumeli smo besede planinske himne, ki pravi „zato pa le hitimo na gore, kjer radost in veselje nam krepi srce!“

Pozno smo se vrnili domov. Dan je bil dolg, bili smo utrujeni, a zadoščenje je bilo veliko. Biti na Tronadorju je bil preizkus volje, potrpljenja in premagovanja svojih

trem. Tisto noč smo sladko in mirno spali. Vedeli smo, da smo intenzivno preživeli vsak trenutek na gorah. Le dve besedi, ki vsaka v svojem pomenu vsebujeta vse: SREČA in HVALA.

ZAKLJUČEK TEČAJA

Naslednji dan smo spali dolgo in se zbudili sredi poldneva. Popoldne smo šli v mesto malo zapravljat, saj dosedaj sploh nismo imeli te prilike. Razvili smo slike in znova doživeli vse trenutke tečaja! Zvečer smo bili povabljeni na asado, ki ga je priredilo Slovensko planinsko društvo, in se tam srečali z slovenskimi rojaki, s televizijsko ekipo in s planincem Silvom Karom. Pozdravil nas je g. Andrej Duh, nam na kratko razložil, kako je nastalo društvo in njegov namen, obenem pa nas vzpodbudil, da nadaljujemo s sodelovanjem.

Bine se je zahvalil organizatorjem in sodelavcem za pripravo tako odlične dejavnosti z originalnim govorom, nato smo v imenu tečajnikov počeli simbolične poklone v priznanje za požrtvovanje in dobro voljo. Zahvaljujemo se na prvem mestu dvema: Borisu Kambiču, pobudniku in organizatorju tečaja, in Dinku Bertonclju, da sta nas skupaj vodila po vzponih, nas nav-

SAN MARTIN

Šolo, hej, smo odklenili!

Tinka, tonka, tinka, tonka... Nestrpno sem se veselil prvega šolskega dne. (Kakor tudi vsi učenci, seveda.) V šolski omari bi se kmalu zadušil. Končno sem v soboto, 13. marca, ob 8,15 uri zaslišal živžav pod košatima lipama sanmartinskega doma.

V razredu je čakala nova voditeljica Rožmanove šole Saša Golob in vpisovala otroke. Kar 69 jih je zabeležila.

Samo še malo in okoli devete ure sem dal glas iz sebe: tinka, tonka...

Otroci so se lepo uvrstili v spodnji dvorani. Na levi najmlajši, proti desni so se postavile večale. Malčki so se tesno držali svojih mamic in ugibali, kaj se bo zgodilo. Starejši so teh poslov vajeni in se popolnoma predajajo neizbežni usodi šolarjev. V tišini smo pozdravili slovensko zastavo, ki jo je nosila Monika Mavrič, in zapeli Slovenija v svetu. Ga. Saša je pozdravila starše in otroke in se predstavila kot nova voditeljica šole in navduševala otroke za slovensko besedo.

Kot vsako soboto smo začeli z molitvijo k sv. Duhu.

Tinka, tonka sem na tiho zapel kot navček. V molitvi smo se spomnili pokojnega Toneta Jermana, očka Natalije in Pavlija.

Četa učenjakov se je podala v razrede: mlajši počasi in starejši hitreje.

„Tinka, tonka... Novo leto naj bo plodno kakor njiva.“ Na tej njivi bodo z ljubeznijo

sejali božjo in slovensko besedo: katehet Franci Šenk, veroučiteljica Olga Kociman, Danica Petkovšek in Zofija Kastelic (otroški vrtec), Nina Pristovnik (1.razred), Regina Leber (2.r.), Irena Peršuh (3r.), Marta Škulj (4.r.), Vera Podržaj (5. in 6.r.), Saša Golob (7. in 8. r.) in Lučka Kastelic (petje).

Starši so se zbrali v gostinskem prostoru in imeli kratek pomenek z učitelji. Voditeljica je orisala cilje slovenske šole in želela: „Naj ta šola vzgoji dobre in plemenite sadike, ki bodo obrodile lepe, bogate in dobre sadove. Slomšek je rekel, da so za življenje potrebna domača hiša, šola in cerkev. Ta trinome ne smemo nikoli raztrgati ali ločiti“. Predsednica Odbora staršev Magdalena Belec je prosila vse starše za pomoč pri delu.

Tinka, tonka... šolsko leto ima kar tri devetice, Rožmanova šola pa tri podobne si fantiče. Trije korenjaki in trojčki Jožko, Jani in Matija Filipič so torbice vzeli in prvič v šolo šli.

Tinka, tonka... malo sem žalosten. Letos ni več v šoli Katice Dimnik, ki me je toliko let crkljala. Pozdravljena pa spet med nami ga. Nina, ki je učila že pred leti.

Tinka, tonka... bom vsako soboto zvonil in pozvanjal k delu in počitku. Vsem pa želim, naj „semena vzkalijo in rodijo kakor klasje zrna zlata, da bo ob letu in tinka tonka, vaša žetev bogata.“

Depresión na Tronadorju

duševala za plezanje in nam vedno stala ob strani. Oba sta bila duša te dejavnosti in njihove očetovske nasvete bomo še dolgo upoštevali. Odkrili smo v njih prave zglede poštenosti, odkritosrčnosti in velikodušnosti. Prepojila nas je njuna ljubezen do hribov in narave in spoštovanje vsega, kar je v njej božjega. Zato jima lahko rečemo le HVALA. In v tej besedi je vključeno še več, kot si morda še sama moreta predstavljati...

Z vodjema so sodelovali še Marjan in Martin Mavrič, Matjaž Kambič (Miško), Milan Magister ter Andrej in Bogdan Bertoncelj. Postalni prijatelji in dobili ob njih izkušnje v plezanju, ko so nas varovali na stenah, nas vodili in nas vedno vzpodbujali za naprej! Vrednote, ki smo jih odkrili v naravi in v skupini, ko smo gojili prijateljstvo, bodo ostale zasidrane globoko v srcih in zapečateni v najlepših spominih!

Namen tečaja je bil pridobiti izkušnje osnovnega plezanja v andskih vzponih, ohraniti stik človeka z naravo in gojenje čuta za ohranjanje neokrnjene narave v prijateljskem vzdušju. Vsi vemo, da se je cilj polno in uspešno dosegel! In to naj bo

vsem organizatorjem v priznanje!

V nedeljo smo se srečali z buenosairesko mladino pri slovenski maši in si izmenjavali dogodivščine. Lepo je bilo in kar nismo hoteli od tam. Na srečo smo podaljšali počitnice za dva dni in šli na jezeri Steffen in Martin lovit ribe. Tam smo se odpočili od „napornih“ počitnic ob pekočem soncu in prijetnem kohanju v jezeru.

V grlu nas je nekaj stiskalo, ko smo se poslavljali na postaji. Teško se je posloviti od prijateljev, še težje pa, ko smo toliko stvari skupaj preživeli. Kambičevi so nas povabili na poslovilno kosilo, tako, da smo imeli vsako sekundo preštevano, predno smo vstopili na avtobus. Poslovlili smo se od bleščečega Nahuel Huapija in veličastnega Tronadorja, Catedrala in njegovih stolpov, Lopeza in Campanaria ter od vse prelepe narave. V srcih pa nosimo spomin na prelepe trenutke...

In da zaključim, si drznem uporabljati podobne besede Dinka iz njegove knjige Dhaulagiri... „Ali bi šel znova na Tronador?“ Brez pomisleka odgovorjata misel in želja: „Da.“...

Konec

IZOBRAŽEVALNI SEMINAR ZA SLOVENSKE UČITELJE IN UČITELJICE - SLOVENIJA 1999

V mesecu januarju se je skupina sedemnajstih slovenskih učiteljev udeležila seminarja za izobraževanje slovenskega jezika in kulture. Povabljeni so bili tokrat iz Argentine in Avstralije. Organizatorja sta bila: Ministrstvo za zunanje zadeve (Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu) ter Ministrstvo za šolstvo in šport v Sloveniji.

Udeleženci so bili učitelji iz različnih argentinskih provinc ter iz Avstralije. To so bili: Evica Draksler (Krekova šola - Tucumán); Graciela Mravlje (Slovensko podporo društvo - Córdoba); Erika Bajda, Vladimir Žumer Šmon (šola sv. Cirila in Metoda - Mendoza); Veronika Razingar por. Grohar in F. Marija Osojnik (Aljaževa šola - Bariloche). Iz Buenos Airesa: Marcel Brula, Lučka Vombergar, Mateja Hribar por. Šmalc (Slomškova šola), Cecilija Grbec

slovenskih ljudskih panjev. Naslednja obvezna postaja je bila domačija Šerc. Saj smo bili že pošteno lačni! Sprejel nas je prijazen gospod ter nam za dobrodošlico nazdravil z domačim žganjem ter s kruhom, soljo in poprom. Nato nas je popeljal v majhno sobico, kjer smo si lahko po volji izbrali izmed različnih dobrot: prekajene medvedje, jelenove, svinjske salame, ocvrte polže, okusne sire, slanino, hren, domači kruh in vino, itd. Okusili smo tudi zelenjavno in gobovo juho, kuhano v črni kuhinji. V gostilni nas je pa čakala cela ohcet. Na izbiro smo imeli najmanj pet vrst mesa, kisló repo in zelje, štruklje, pražen krompir, domač kruh, itd. Prav nič ni manjkalo. Po tako okusnem in bogatem kosilu smo se odpeljali proti Planici. Sneg! Takoj smo se odločili, da gremo na sprehod v dolino

panje, valjanje po snegu je bila prva stopnja. Potem smo gazili po njem, ga pokusili in se ga nagledali. Čudovito!

V četrtek 14. nas je navsezgodaj obiskala Mateja Pezdirc. Zaposlena je na Filozofski fakulteti kot profesorica za slovenščino za tujce. Pripravila je teoretično predavanje o umetnostnem besedilu pri pouku. Zakaj ga uporabljamo, kako naj ga izbiramo in kako naj bi potekala razna priprava nalog. Za dinamiko je uporabila znano povestico Rdeča Kapica, s katero smo obdelali raznovrstne vaje. Drugo polovico dneva smo preživeli z Andrejo Markovič, ki nam je predstavila učbenik „Slovenska beseda v živo“. Na podlagi različnih poglavij smo delali po skupinah in prilagodili tekst za svoje potrebe. Ob koncu smo vsi predstavili delo in izmenjali mnenja. Za kratek oddih so nam sporočili, da je odprt Čebelarski muzej. Nekateri smo ga tudi obiskali. Po večerji je vsaka skupina na iznajdljiv način predstavila raziskovanje Radovljice. Prva skupina je poročala o vseh gostilnah na vasi, druga je poročala o policiji, tretja o ljudski univerzi in o trgovini sadja, četrta je poizvedovala o Linhartu, peta o vrtcu in osnovni šoli, šesta je raziskovala Grajski Dvor. Predstave so bile skrbno pripravljene, čeprav smo imeli premalo časa za raziskave na terenu. Naši poslušalci so bili presenečeni nad delom, saj so stalno vzklikali: „Enkratno, enkratno!“

V petek, 15. nas je čakala v predavalnici Marjanca Klepač, ki nam je predstavila svojo knjigo „Slovenščina skozi letne čase“. Gospa je več let poučevala v Švici, od koder nam je vedela povedati marsikatero izkušnje glede poučevanja v zdomstvu. Z Mihaelo Černelič sta razložili delo, katerega smo skupaj obravnavali. Po kosilu nas je obiskal g. Vlado Donaj, ki nam je tudi predstavil svojo knjigo „Dober dan, slovenščina!“. Skupaj smo imeli pedagoško delavnico. Po večerji nas je čakal prijeten literarni večer. Na seminar je bila povabljen Polonca Kovač, pisateljica otroških povestic. Prebrala nam je nešteto humorističnih, hudomušnih in zabavnih. Nastalo je lepo razpoloženje, saj smo z radovednostjo in navdušenjem poslušali njene pravljice pozno v noč.

Cel teden smo preživeli v Centru, kjer smo spali, jedli, poslušali predavanja, kjer smo se večkrat v odmorih dobili v glavni veži in popili kavico, zvečer pa še kakšno zapeli in poklepetali.

Naslednje jutro smo se poslovili. Sindikalni center Radovljica je ostal za nami. Odpotovali smo proti Postojni. Obiskali smo Postojnsko jamo, znano po svojih lepotah. Občudovali smo prekrasne in mo-

gočne stalaktite in stalagmite. H kosilu smo bili povabljeni v gostilno Jadran v Postojni. Proti popoldnevu smo se odpeljali v Lipico, kjer smo si ogledali svetovno znane kobilarne. V letu 1580 jo je ustanovil avstrijski nadvojvoda Karel II. Še danes uspešno nadaljuje in razvija več kot 400 letno tradicijo v vzreji lipicancev. Nato smo odšli v Piran, kjer smo prenočili v hotelu Tartini. Kljub utrujenosti so nekateri odražali na sprehod, drugi pa v gostilno k praznovanju rojstnega dne našega Vladka, ki nam je večkrat kakšno zapel pod okencem.

V nedeljo, 17. nas je vodstvo popeljalo na ogled Pirana. Hodili smo po ozkih in dolgih ulicah, katere so se zvijale in neprenehoma nadaljevale po neznanih poteh. Ogledali smo si arhitekturo ter zanimivosti kraja. Obiskali smo tudi krajinski park Sečoveljske soline ter muzej solinarstva. Ta obsega dve obnovljeni solinski hiši, njima pripadajoči solni polji in nekoč plovní kanal Giassi, glavni kanal za dotok morske vode. V muzeju je skladišče za sol ter preprosto opremljeni sobi in kuhinja, namenjena bivanju zaposlenih na muzejskih solnih poljih. Solna polja sestavljajo bazeni različnih stopenj izparevanja in kristalizacijski bazeni, kjer poleti nabirajo sol.

Po zanimivem izletu smo se vrnili v Piran, kjer smo kosili: morske živali, špagete, ribe ter okusen posladek. Popoldne smo pa imeli prosto za zasebne ogled, sprehode do Portoroža in občudovanje narave. Po celodnevem izletu smo se odpeljali iz Portoroža proti Ljubljani. Namestili smo se v hotelu Turist. Že pozno v noč smo se udeležili svete maše v frančiškanski cerkvi.

Naslednje jutro smo se odpeljali z mestnim avtobusom v Osnovno šolo Danile Kumar (mednarodni oddelek) v Ljubljani. Hospitirali smo v prvem in drugem razredu. Nato so nam razkazali razne učilnice in nam pripovedovali o njihovih funkcijah. Po kosilu smo imeli okroglo mizo z učiteljicami o učnih urah. Analizirali smo delo pri pouku ter se razgovarjali o uporabljeni metodi in didaktiki. Skupaj z Dragico Motik ter z Urško Margan smo se poglobljali o možnostih uporabe posameznih elementov pouka v danih pogojih v tujini. Po kratkem odmoru nas je obiskal predstavnik podjetja Efekt, ki nam je podaril razne didaktične igrače za slovenske šole. Ponudil nam je tudi katalog za naročbo še kakšnih drugih igrač. Nato smo poslušali še predavanje Simone Kranjc, ki nam je govorila o razvoju govora in učenja jezika v predšolskem obdobju.

V torek, 19. januarja - zadnji dan predavanja. S Koroške je predavala Rezka Iskra, ki nam je predstavila delo z didaktičnimi gradivi, ki so nastala pri pouku slovenščine kot drugi jezik. Nato smo pripravili novo didaktično gradivo. Skupaj smo navdušeno sledili predavateljici.

Nadaljevanje prihodnjic

Med seminarjem

(Jegličeva šola- ABC po slovensko), Malovrh Veronika (Balantičeva šola), Ana Skarlovnik por. Markež (Jurčičeva šola), Olga Sladič por. Fink (Baragova šola), Lili Tušek por. Kopač, Sonja Zarnik (Prešernova šola), Tatjana Panaino (Tečaj Triglav). Iz Adelaide v Avstraliji Stanka Sintič.

Seminar se je pričel v soboto, 9. januarja v Radovljici s prisostvovanjem mentorice tega seminarja ge. Dragice Motik iz Zavoda Republike Slovenije za šolstvo ter Mihaele Černelič iz Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Poleg imenovanih so nas pozdravili iz Sindikalnega centra za izobraževanje Radovljica, direktor Brane Iskra, iz Ministrstva za zunanje zadeve Vesna Gornik ter iz MŠŠ Irma Veljič.

Seminar smo pričeli sredi popoldneva. Ga. Dragica nam je predstavila program, cilje, oblike in metode dela ter nam dala navodila za izdelavo glasila seminarja. Zatem so sledile socialne igre, katere je spretno in prijetno vodila Irma Veljič. Predstavitve ter dinamične in zanimive igre so nas popeljale v svet čustev in vprašanj.

Naslednji dan, 10. januarja smo imeli celodnevni izlet na Gorenjsko. Žal v celotnem programu seminarja ni bilo omenjenih nedeljskih svetih maš. Zato smo sami poskrbeli in se zgodaj zjutraj pri sv. maši priporočili Bogu v radovljjski cerkvi.

Pot nas je popeljala preko Jesenic, Mojstrane in Martuljka v Kranjsko Goro. Spremljale so nas zasnežene Kamniške, Savinjske in Julijske Alpe ter reka Sava Dolinka. Prečudovit je bil najvišji vrh Triglav! V tej zasneženi vasi smo obiskali najstarejšo kmečko Liznjekovo hišo. V njej smo si lahko ogledali izbo (hišo), črno kuhinjo, kmečke ornamente ter podstrešje z različnimi starimi predmeti. V njeni kleti so istočasno razstavljali mnogovrstne prednje stranice

Tamar. Štiri kilometre tja in štiri nazaj. Vrnili smo se v poznem mraku, utrujeni a veseli snežnega doživljanja.

V ponedeljek, 11. januarja sta nas voditeljici Dragica in Irma povabili na razgovor ob okrogli mizi. Pogovarjali smo se, kaj delamo v lastnem okolju za ohranjanje slovenske samobitnosti, s problemi, ki ob tem nastopijo, izmenjava izkušenj in idej za delo s starši ter pogoj za uspešno delo z učenci. Pri tem srečanju je sodelovala Melita Steiner, svetovalka ministra na MŠŠ. Delali smo po skupinah ter izmenjavali izkušnje med kolegicami.

V torek, 12. nam je predavala Martina Križaj Ortar, ki nam je razložila, zakaj učimo slovenski jezik in kaj moramo obvladati, če se želimo sporazumeti v danem jeziku. Zato je potrebno, da imamo razvite različne sposobnosti, ki nam bodo pomagale pri delu z učenci. Za nalogo smo razvijali slovarske in slovnične vaje. Popoldne nam je Mihaela Černelič z agilnostjo predstavila celo vrsto zanimivih učbenikov za slovenski jezik kot drugi/tuji jezik. Dala nam je celoten seznam knjig in nas povabila, naj si jih natanko ogledamo ter izberemo za nakup.

Naslednji dan nam je ga. Dragica predstavila in obrazložila učni načrt za slovenščino kot drugi/tuji jezik in cilje dopolnilnega pouka slovenskega materinega jezika in kulture v tujini. Nato je Mihaela Černelič dinamično predavala o sodobni komunikaciji. Navdušeno in kreativno smo dopolnjevali naloge in izmenjavali izkušnje. Tudi ob igrah smo se mnogo nasmejali in marsikaj naučili.

Po večerji smo večkrat raziskovali in odkrivali vsemogoče zanimivosti o kraju, kjer smo stanovali. Sneg nas je spremljal že od prvih dni, zato si lahko predstavljate naše navdušenje ob zasneženi naravi. Ke-

Skupina na slovenski obali

PISMA BRALCEV

Da ne bo dvomov

Te dni je izšla v Ljubljani izpod peresa Leona Marca knjiga **Kristjani za demokracijo**. Založili so jo SKD ob desetletnici svoje ustanovitve. V obširnem delu je avtor zbral vrsto zanimivih podatkov, ki bodo gotovo služili tudi prihodnjim zgodovinarjem za poznavanje dogodkov v prvem desetletju slovenske povojne demokracije.

O pripravi knjige me je gospod Marc obvestil in me prosil za nekaj podatkov glede povezave naše zgodovinske SLS-SKD s tedaj novo SKD. Njegovi prošnji sem ustregel in tako je v knjigi nekaj podatkov iz mojega pisma, ki ima datum 15. februarja tega leta. Seveda je avtor tu in tam kaj skrčil, do česar je imel vso pravico. Vendar je na ta način izpadlo ime kakega zaslužnega moža iz vodstva SLS-SKD, nekatere odločitve pa, ki so bile sad posvetov in pogovorov, je mogoče razumeti kot osebne, kar utegne ustvariti zgrešen videz glede načina vodenja stranke v emigraciji. Da ne bo dvomov, prosim uredništvo Svobodne Slovenije, da objavi kopijo omenjenega pisma avtorju knjige v celoti, razen prvega odstavka, ki je osebne narave.

Hurlingham, 15. februarja 1999

Kako je prišlo do združitve med zgodovinsko SLS in SKD? Ko tole pišem, si želim, da bi bilo kmalu mogoče govoriti v preteklem času tudi o združitvi strank, ki danes nosita gornji imeni. Kot izhodišče naj Vam služi članek „Odkod zaklad“, ki sem ga poslal Slovincu in ki je bil objavljen 3. 12. 94.

Z gospodom Lojzatom Peterletom sva se prvič srečala v Parizu po maši, ki jo je daroval v slovenskem središču prelat Nace Čretnik, ko sem bil na poti na kongres KD v Budimpešti. Tja sem bil povabljen kot načelnik SLS-KD (tako je bilo nekako zadnjih 15 let pred združitvijo uradno ime stranke) s prošnjo, naj pripeljem s seboj poleg delegatov iz zdomstva tudi kake somišljenike iz domovine. To sem sporočil dr. Andreju Capudru, ki sem ga poznal od prej, in predlagal, da bi se dobili z njim pa z Omanom in s Peterletom v Parizu in tako dopolnili delegacijo. Že prej smo se domeni v SLS-KD, da me bosta spremljala na kongres dr. Peter Klopčič, podnačelnik stranke za Kanado in Marjan Struna iz Francije, ki sta že nekaj let predstavljala SLS v Srednjeevropski in nato v Evropski zvezi KD. Oba sta že prišla v Pariz, da odpotujemo skupaj v Budimpešto. Prof. Capuder mi je predstavil Lojzeta Peterleta in povedal, da Ivan Oman ne more priti. Tisto noč sem predsedel v sobi, ki sta si jo delila pri prelatsu Čretniku Capuder in Peterle, do pozne ure. Formalna seja, na kateri smo bili navzoči vsi omenjeni predstavniki obeh strank, pa je bila drugi dan. Na tej smo sklenili, da z dr. Klopčičem ne greva na kongres, da bo vodil delegacijo Peterle, ki bo tam prebral besedilo, katero smo pripravili v SLS in bi ga sicer povedal jaz, da ga mora spremljati na kongres Ivan Oman in da ju bo predstavil drugim delegacijam na kongresu Marjan Struna. Izražena je bila z obeh strani tudi želja, naj bi prišlo čim prej do združitve vseh treh krščansko usmerjenih strank.* O tem sva kasneje govorila tudi z Ivanom Omanom, ki je imel isti namen. To mi je zagotovil tudi v telefonskem pogovoru, v katerem mi je sporočil še

v Argentino, da je nujno registrirati ime SLS in vse mogoče različice, da se imena ne polasti bivša nomenklatura. Zagotovil mi je, da bo ime SLS uporabljeno le po združitvi strank. Dal sem mu privoljenje, ker praktično ni bilo možnosti, da bi zgodovinska SLS pravočasno dobila v Sloveniji status pravne osebe. Oman je besedo držal.

SLS je stala od vsega pričetka pogovorov z SKD na stališču, naj bo dosežena združitev strank le na podlagi programa. Njena programska stališča so bila postavljena v „Deklaracija SLS ob 90 letnici“, ki jo je decembra 1982 podpisal kot prvi tedanji načelnik stranke Miloš Stare, za njim pa podnačelniki: za rojake iz ZDA dr. Puš Ludvik, za Argentino jaz, za Kanado Markeš Peter, za zah. Evropo Sekolec Franjo, pa glavni tajnik stranke Melaher Jože iz Clevelanda, nato pa vseh 14 članov načelstva iz Evrope, Kanade, ZDA in Argentine. Ta izjava je pomembna, ker se v njej stranka prvič popolnoma jasno opredeli za slovensko državno samostojnost v odstavku, ki pravi: „Slovenski narod ima po naravnem pravu pravico do svoje države. Zato SLS stremi in dela za tem, da narod to svojo pravico uveljavi in se ves združi v slovenski državi. Posebna in trajna skrb slovenske države naj bo posvečena tistim članom naroda, ki živijo zunaj njenih meja.“

Njen drugi programski temelj pa je bil nov in obširen program, ki so ga izdelovali člani načelstva iz vseh celin s pomočjo nekaj vidnih članov med leti 1987 in 1989. Zadnje mesece tega leta je bil program sprejet po vseh članih načelstva, objavljen pa je bil decembra z datumom: januar 1990. Program vsebuje 86 členov. Predgovor zaključuje misel, da predlaga „SLS v prelomljenih časih, katere doživljamo, rojakom svoj posodobljeni program kot doprinos k skupnemu iskanju pravične in uspešne družbene ureditve, s katero naj slovenska država zagotovi našemu narodu notranjo in zunanjo svobodo.“

Na tej podlagi je SLS sodelovala s SKD že pri izdelavi njenega prvega programa, ki je bil sprejet ob koncu januarja 1990.

Intenzivnejši pogovori o združitvi so se ponovno pričeli v drugo polovico 1991. Z datumom 28. aprila 1992 sem poslal vsem „Članom zbora zaupnikov Slovenske ljudske stranke po svetu“ okrožnico glede združitve strank, ki pravi v prvih odstavkih: „V skladu z mandatom, ki ga je Zbor zaupnikov dal Načelstvu stranke, smo bili skoraj dve leti v razgovorih z vodstvom Slovenskih krščanskih demokratov glede združitve obeh strank na podlagi istih načel in skupnega Programa ter Statuta. Zadnja inačica omenjenih dokumentov nam je bila poslana pred dobrim mesecem. Komisija za Statut in Program, ki jo sestavljajo poleg podpisanega še člani načelstva: arh. Jure Vombergar, dr. Katic# Cukjati, dr. Andrej Fink, Marjan Loboda, dr. Julij Savelli in Marjan Schiffrer, je po daljšem obravnavanju poslala vodstvu SKD opombe na oba dokumenta, od katerih so bile nekatere bistvenega značaja. Z zadovoljstvom ugotava-

Čigave so narodne pesmi?

Naslednji članek nam je poslal predsednik SKD Lojze Peterle, ki je bil že velikokrat med nami in pozna naš odnos do slovenske narodne pesmi. Kot lahko razberemo iz tega članka, je v Sloveniji položaj popolnoma drugačen, celo nasproten.

Angelos Baš: Še o usodi slovenske ljudske pesmi

Pred dnevi sem prebral knjigo 10. kongres ZSK, Ljubljana 1987. V njej so objavljene predvsem prispevki, ki so bili prebrani na kongresu ZKS I. 1986. Od teh neposredno zadeva etnologijo samo eden, pa še ta le delno. Gre za t.i. razpravo Bojana Adamiča v Komisiji za naloge ZK v materialnem, znanstveno-tehnološkem in kulturnem razvoju. V svoji t.i. razpravi pričuje Bojan Adamič mdr. o usodi ljudske pesmi (str. 631) v nekem kraju „prav blizu Ljubljane“ (imena tega kraja ne omenja). Usoda ljudske pesmi, kakršno spričuje Bojan Adamič, resda ni bila pogostna, za etnološko vedo pa obsega podatke, vredne upoštevanja. Adamičevo pričevanje je tukaj ponatisnjeno v etnološke namene.

„...Jaz hodim po Sloveniji s precej popularno oddajo Veseli Tobogan, ki po raznih šolah vse Slovenije izbira pevce in recitatorje in dela z njimi program za radijsko oddajo ob nedeljah zjutraj. Sem torej prisoten pri avdicijah in izboranju solistov. Pevci v krajih zunaj Ljubljane zapojejo kako

ljudsko (odvisno od staršev in deloma tudi od šole), ki jo poznajo. To pesem potem instrumentirano damo v program. Zgodilo pa se je na neki avdiciji prav blizu Ljubljane, da otroci - in precej jih je bilo na tej preskušnji - niso zapeli in poznali niti ene narodne. To nas je precej presenetilo in smo seveda vprašali, kako to. Vzroki so lahko različni. Otrokom jih ni pela mama, v šoli niso imeli pevskega pedagoga, preveč poslušajo radio ali gledajo TV, ali pa jim je bolj ideal - Polko plešem, valček plešem, tudi rock-and-roll. Toda odgovor, ki smo ga dobili, je bil ne samo drugačen, nego predvsem nepričakovan. Narodne pesmi so med vojno peli belogardisti, torej so belogardistične. In kdo je to rekel? Njihovi politični vodilni možje!

To je resda le majhen, ekstremen detalj, ki pa kar dobro pokaže, koliko in kakšno politiko (če smemo to tako imenovati) vodimo komunisti v nekaterih primerih...“

Traditions, Ljubljana 1998

Slovenska izseljenska matica

Slovenska izseljenska matica (SIM) je 19. marca v Ljubljani izvolila novo vodstvo. Stiri leta bo njen predsednik dr. Anton Bebler, profesor na fakulteti za družbene vede, podpredsednik Peter Kovačič Peršin, profesor slavistike, urednik revije 2000.

Z jasnim namigom na našo politično emigracijo in na druge slovensko zavedne izseljence so govorili, da je več kot 80% Slovencev, živečih v tujini, tujih državljanov in je zato preživeta politika države, ki je Slovence po svetu jemala kot del slovenskega političnega prostora. Pri SIM kaže, da imajo rajši Slovence, ki se zanimajo le za polko in klobase.

Dr. Bebler pa je dejal, da ni dobro, da se z izseljenci neposredno ukvarja država, saj se zato v to problematiko vpletajo „medstrankarske razprtije“. Zanje je bilo gotovo bolje v časih „enoumja“, diktature. Predlagal je, da bi ustanovili javno fundacijo, neodvisno od države, kjer bi gotovo levčarji spet imeli monopol in nadzorstvo.

vljamo, da je Svet SKD večino naših predlogov upošteval, kakor je razvidno iz priložene faksa glavnega tajnika SKD g. Petra Reberca.“

Sledilo je pismeno glasovanje članov „Zbora zaupnikov SLKS“ po svetu, ki je imel podobno vlogo, kot jo ima v stranki SKD Svet, za ali proti združitvi. Dne 11. maja 1992 je bilo glasovanje končano. Na 114 prejetih glasovnicah (89% upravičencev) se je 109 članov Zbora zaupnikov (85% upravičencev) izrekla za združitev. To smo sporočili članstvu, pa tudi predsedniku SKD. Od takrat je prešla iniciativa postopka združevanja v roke SKD. Skupno izjavo za javnost sva o tem podpisala s Lojzatom Peterletom z datumom 16. maja 1992, to je dan, ko je kongres SKD združitev odobril.

V dejstvu, da do takrat ni bilo mogoče doseči, da bi prišlo tudi do združitve z Omanovo Kmečko Zvezo-LS, vidim največji politični neuspeh vseh prizadetih in se čutim zanj, kljub naporom v tej smeri, soodgovoren. Izgovori, da bosta stranki ločeno imeli večji uspeh, so se mi vedno zdeli neutemeljeni.

Dr. Marko Kremžar

* Mišljene so bile zgodovinska SLS, Kmečka zveza in SKD

Glavni tajnik SIM Janez Rogelj je potožil nad njihovim „podrejenim položajem“ v primerjavi z drugimi takšnimi organizacijami, in da je delež denarja, ki ga ministrstvo za kulturo namenja za kulturno dejavnost Slovencev po svetu, vse manjši, zato se bodo pritožili na ministrstvo.

Ob 50-letnici SIM, ki bo leta 2001, želijo izdati obširno knjigo o Slovincih po svetu. Med programi za prihodnje leto ima Izseljenska matica na programu plem obiskov po svetu in v domovini tudi obisk folklorne skupine Maribor iz Carapachaya, kakor poroča Delo v soboto, 21. marca.

Srečanja...

Nad. s 3. str.

venski projekt. Dr. Špacapan je poudaril pomembnost samostojnega političnega nastopa v Italiji in duhovito pristavil, da pri tem delu sodeluje tudi slovenska skupnost v Argentini: kar dva goriška vodilna politična delavca sta izšla prav iz te skupnosti (glej pogovor na str. 6).

Župan Hadrijan Koršič je najprej orisal gospodarski položaj na Goriškem in v Trstu s posebnim ozirom na slovensko manjšino, pojasnil okoliščine propada slovenske banke v Trstu ter pogubnost prejšnjega jugokomunističnega poseganja med Slovence v Italiji tako v kulturnem in političnem kot gospodarskem oziru. Župan Koršič, ki je eden izmed treh slovenskih županov na Goriškem, je nato predstavil števerjansko občino v goriških Brdih kot deželico vinogradov in vrhunskih vin. Slovenski vinogradniki so ne le umni gospodarji, temveč tudi dobri trgovci, saj svoja najboljša vina z zaščitno znamko izvažajo po svetu. Kot župan ima na skrbi tudi občinski vodovod, kjer rado pride do kakšnih nevednosti „menda tudi zato, ker imamo v Števerjanu več vina kot vode“ je hudomušno pristavil župan Koršič.

Gosta sta nato odgovarjala na vprašanja navzočih, ob slovesu pa povabila rojake iz Argentine, da jih obišejo na Goriškem. Srečanja se je udeležil tudi mag. Tomaž Kunstelj, opolnomočeni minister na slovenskem veleposlaništvu v Buenos Airesu.

J.T.

Pojasnilo

Bariloche, 21. marca 1999

Cerjeni glavni urednik Tine Debeljak!

V predzadnji številki Svobodne Slovenije (11. marca 1999, št. 8, str. 4) sem v rubriki „Pisma bralcev“ zaznal v nekem odstavku moje ime v neugodni luči. Želim pojasniti samo to, da se tisto nanaša na moj „Razgovor z Andrejko Mrak“, kot je bil objavljen lansko leto v Svobodni Sloveniji v številkah 30. in 31. (ob datumih 30. julija in 6. avgusta) na 4. strani.

Prav lepa hvala za uvidevnost za že skorajšnjo objavo in tople pozdrave!

Dr. Stane Žužek

S. C. de Bariloche - R. Negro

DR. BERNARD ŠPACAPAN

Vem, da je to živa skupnost

Slovenci v Argentini se radi pohvalijo (malo za šalo, pa ne preveč...), da so iz naših vrst izšle marsikatero osebnosti, ki so bile in so še na vodilnih mestih v Sloveniji. Pa tudi v zamejstvu. Eden takih je dr. Bernard Špacapan, ki je preživel otroška leta v Slovenski vasi, dokler se nista oče Mirko in mati Angela odločila, da se družina preseli v Gorico.

Dr. Špacapan je poročen z go. Nadvoj. Fabris in ima dva otroka (stara 15 in 17 let). Zdaj se je kratek čas mudil v Argentini na obisku pri sorodnikih in privolil, da mu stavimo nekaj vprašanj.

S kakšnimi občutki se vračaš v Argentino po tolikih letih?

Vračam se po več kot šestintridesetih letih z velikim veseljem in ganjenostjo, ker pač je le moj rodni kraj. In tudi srečam polno ljudi, ki sem jih takrat poznal in verjetno, če bi jih na cesti videl, ne bi več spoznal. Ampak ko se usedemo skupaj, ugotovimo, da imamo marsikaj skupnega. Torej občutki so drugačni od tistega, ki prvič pride v Argentino, ker pač skupnost poznam, nekaj ker sem v njej živel, drugič pa zato, ker sledim, kolikor morem, preko

tiska dogajanju v Argentini. Vem, da je to živa skupnost, da skuša ohranjati neke vrednote, ki so jih starši prinesli s seboj iz Slovenije, in vidim, da to zelo uspešno.

Med občutki je tudi veliko spominov na očeta...

Veliko spominov na očeta. Tudi to me prijetno preseneča. Sicer vem, da je bil oče član tiste generacije, ki je vso to reč ustvarila in je to z velikim veseljem, mislim, delal. Ampak vidim, da se ga vsi spominjajo kot nekoga, s katerim so nekaj skupaj ustvarili. To je, mislim, tista najlepša reč, ki je argentinske Slovence karakterizirala, da so se znašli vsi - enaki: visoki, nizki, srednji sloji, vsi so se tukaj dobili konec štiridesetih let in pač morali začeti z nič. Druga stvar, ki mi jo je oče vedno pravil in vidim, da je res: koliko so oni v tistih letih žrtvovali za te Domove in za šole, ko so sami ustvarjali družine, sami si hiše gradili, pa so vseeno še več dali za skupnost kot zdaj, vsaj v Italiji, damo (ne vem, kako je zdaj tukaj z mlajšimi generacijami). Ker pri nas med Slovenci v Italiji je postalo vse tako uradno: tudi kultura, športna dejavnost, vse spada v organizirano, plačano de-

javnost, kar ni zmeraj najbolj prav.

Ti si zdaj deželni predsednik Slovenske skupnosti.

Slovenska skupnost je nastala leta 1975, potem ko sta se združili stranki Slovencev: iz Gorice Slovenska demokratska zveza, iz Trsta pa Slovenska skupnost. Ti stranki sta se združili takrat ob nastanku dežele Furlanija-Juljska krajina in tej novi deželni politični organizaciji je bil moj oče prvi predsednik. Sploh pa bi rekel, da so argentinski Slovenci tej stranki precej dali, ker je do preteklega decembra bil njen deželni tajnik skoraj osem let Martin Brečelj, ki je tudi član naše-vaše argentinske skupnosti. Jaz sem pa sedaj že drugo mandatno dobo deželni predsednik. Prej sem bil več let občinski svetovalec v goriški občini. Torej naša stranka je pred velikimi spremembami, ker imamo sedaj večinski sistem. Mi kot majhna stranka se borimo za to, da bi imeli zagotovljeno zastopstvo v občinskih, pokrajinskih, deželnih svetih (za Rim se niti ne upamo vprašati...), ampak večinski sistem nam tega ne omogoča, zato moramo iti stalno v neke koalicije. Enkrat smo v koaliciji z levico, se skregamo, potem smo v koaliciji s sredinskimi strankami, nekako se sproti prilagajamo politični situaciji. Vsekakor pa našo stranko karakterizira izbira slovenstva, politična avtonomija, pluralizem in seveda smo za najožje stike s Slovenijo, za kar na primer naša levica ni.

In kakšne so tvoje naloge kot predsednik stranke?

To je bolj reprezentativna funkcija, ker v Italiji so tajniki strank tisti glavni, ki so najbolj odgovorni za politično linijo stran-

ke. Jaz delam po možnosti, kolikor morem, ker mi moj poklic ne dovoljuje, da bi zmeraj hodil okoli. Ampak kolikor morem: je treba pač v Ljubljano, imeti stike z drugimi strankami, kdaj iti v Rim, zdaj imamo neke stike na evropski ravni. Je veliko dela. Če bi mogel, bi ga bilo še več.

In s čim se ukvarjaš? Kakšen poklic si izbral?

Jaz sem zdravnik, specializiran v psihiatriji in se ukvarjam zdaj že skoraj deset let z vsemi boleznimi odvisnosti: alkoholizem, mamila, kajenje, odvisnosti od hrane, od tablet. Vse to področje v Italiji sestavlja takoimenovano službo za odvisnosti. Jaz vodim to službo za odvisnosti v goriški pokrajini, torej imam kar precej odgovorne funkcije.

Hvala lepa!

Pogovarjal se je Gregor Batagelj

Zgodilo se je v Sloveniji

PRVA DELA NOVE TOŽILKE

Generalna državna tožilka Zdenka Cerar je na seji kolegija svojim sodelavcem predstavila program dela. Pravosodnemu ministru Tomažu Marušiču je za svojega namestnika predlagala vrhovnega državnega tožilca Franca Mazija. Skupino državnih tožilcev za posebne zadeve bo tudi v prihodnje vodila vrhovna državna tožilka Barbara Brezigar.

Cerarjeva je umaknila Drobničevu pritožbo o pravomočnosti sodbe, s katero so bili obsojeni škof Rožman, Leon Rupnik, Ervin Roesener, Lovro Hacin in ostali soobsojenci. Zahteva za obnovo postopka zoper škofa Rožmana pa je še vedno v postopku pred pristojnim sodiščem.

POKLON PADLIM V I. SVET. VOJSKI

Slovenski veleposlanik na Poljskem Bojan Grobovšek se je med uradnim obiskom v mestu Rzeszow na jugovzhodu Poljske v spremstvu krajevnih oblasti na vojaškem pokopališču poklonil spominu Slovencev in drugih padlih v prvi svetovni vojni. Tokrat se je prvič po prvi svetovni vojni kakšen predstavnik Slovenije poklonil spominu teh padlih Slovencev, ki jih je nekaj tisoč, po nekaterih ocenah pa celo več kot deset tisoč.

DRNOVŠEK O KOSOVU

Slovenija si zelo želi mirne in demokratične rešitve kosovskega vprašanja ter po svojih močeh tudi aktivno sodeluje pri iskanju takšne rešitve. Vendar pa je premier Janez Drnovšek izrazil mnenje, da trenutno „na žalost kaže, da je mirna rešitev manj verjetna kot vojaška opcija“, obenem pa tudi upanje, da še lahko pride do preobrata.

Slike z obletnice SPD

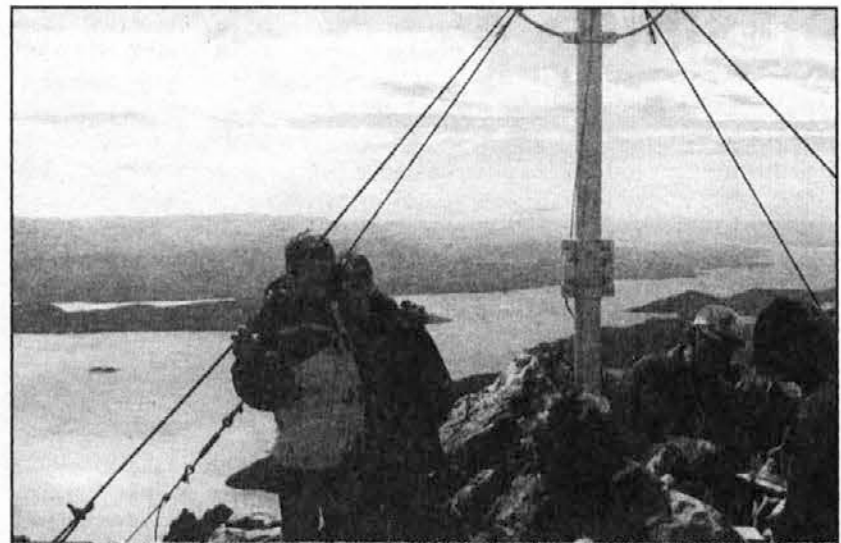
Slike akad. slikarja Milana Volovška na razstavi SPD-SKA

Pogled na razstavní prostor v Bariločah

Križ na vrhu Capille. Prvi je bil postavljen leta 1952, drugega (na sliki) so postavili Slovenci deset let pozneje.

SPD je praznoval svojo obletnico z izletom na Capillo. Na sliki družina na vrhu, zadaj Nahuel Huapi.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

LJUBLJANA - Po več letih je ljubljansko podjetje Slovenijavino letos na hrvaških sodiščih uspelo s tremi tožbami proti podjetjem, ki so jih tožili zaradi poneverjanja blagovne znamke Cockta. Na Hrvaškem so zaradi poneverjanja blagovne znamke tožili 11 podjetij, trenutno pa so v postopku še trije primeri. Tožena podjetja poneverjajo tako ime kot tudi vsebino pijače Cockta. Ponaredke pa so bistveno nižji ceni prodajajo pod imeni kot so Kokta, Coctaco in podobno. Surovina za ponarejeno Cockto stane šest mark za kilogram, za originalno surovino pa licenčni partnerji plačujejo 20 do 21 mark.

POČEK - Letalstvo in zračna obramba Slovenske vojske (SV) se je skupno urilo z letalstvom zveze NATO. Vajo v obliki simulacije bojnega delovanja na višinah od 600 do 3000 metrov so izpeljali nad območjem Počka in letališča Brnik. Namen usposabljanja in urjenja pilotov SV je pridobivanje znanj o organizaciji in izvajanju letenja s simulacijami bojnega delovanja z letali po tarčah na zemlji.

PTUJ - Mesto Ptuj je na mednarodnem tekmovanju mest v Al Ainu v Združenih arabskih emiratih zmagalo v svoji kategoriji. Prvo mesto pa so dosegli tudi na področju upravljanja z dediščino. Tekmovanje že vrsto let poteka pod pokroviteljstvom okoljevarstvenega programa pri ZN in se ga je v prvem delu letos udeležilo 40.000 mest z vsega sveta. V kategoriji B, kamor sodi Ptuj, se je v finalni izbor uvrstilo šest mest, pri čemer je v celotnem finalnem tekmovanju sodelovalo skupaj 18 mest.

LJUBLJANA - Razstavo Podoba vojaka - likovne upodobitve in fotografije generala Rudolfa Maistra, ki jo je mariborski Pokrajinski muzej lani pripravil ob 80-letnici bo-

jev za Maribor in slovensko severno mejo, so v odprli tudi v Križankah, razstavišču Mestnega muzeja. V dveh prostorih je razstavljenih na desetine fotografij in umetniških upodobitev generala ter dokumentov iz tistega obdobja, razstavo pa dopolnjujejo tudi osnutki z natečaja za spomenik Rudolfa Maistra na konju.

LJUBLJANA - Evropska komisija je ob ponovni potrditvi datuma zaprtja prostocarinskih trgovin (letos 1. julija) v državah članicah Evropske zveze tudi opozorila Slovenijo, da mora podvzeti enake korake. Slovenska vlada pa smatra, da še ni dolžna zapreti teh trgovin, ker še ni polnopravna članica; le-to bi storila do leta 2002, ko bi Slovenija povsem uskladila svoj pravni red z normami Evropske zveze. Z brezcarinskimi prodajalnami Slovenija privablja turiste, goste obmejnih območij in tranzitne potnike. V teh trgovinah na meji z Avstrijo in Italijo je zaposlenih okoli 14.000 ljudi.

LJUBLJANA - Veliko povpraševanje poslovnih in raznih podjetij po gradbenih in drugih zemljiščih stalno dviga cene. Še bolj pa naj bi se dvignile po mesecu juliju, ko bo uveden davek na dodatno vrednost (IVA, op. ur.) V nekaterih primerih so cene višje od cen v raznih evropskih mestih (Dunaj, Rim). Najdražja zemljišča so v Ljubljani (za Bežigradom stane kvadratni meter zazidalnega zemljišča tudi po 15.000 tolarjev), sledijo pa v Kranju, Novi Gorici, Kopru in Postojni.

MONS, Belgija - Na 15. mednarodnem filmskem festivalu ljubzenskega filma, ki je letos prvič imel tudi tekmovalni značaj, je slovenski film Ekspres, ekspres Igorja Šterka prejel posebno nagrado žirije. Za Šterkov film je bila to že 13. nagrada na mednarodni ravni.

Slov. šolska mladina. Ob pričetku šolskega leta so imele slov. družine precej skrbi z vpisovanjem svojih otrok v šole. Največ slovenskih otrok obiskuje državne ljudske šole, kjer so jih radi sprejeli in uvrstili med ostale učence v posamezne razrede. Precej slovenskih otrok so sprejeli na stanovanje in oskrbo razni zavodi, v katerih sedaj obiskujejo tudi ljudsko šolo. Pa tudi na srednjo šolo je vpisanih več slov. dijakov. Obiskujejo jo v posameznih zavodih. Nekateri stanujejo v njih, drugi pa prihajajo samo v njihove šole in čez opoldne ostanejo z njimi in tam tudi kosijo.

UJEL SE JE V KLETKO

Oseba, ki je prišla v titovini v stik z ameriškim pisateljem Luisom Adamičem in potem pobegnila v Italijo, sporoča svoji znanici v Argentini naslednje:

Vprašuješ me za Lojzeta. Moram ti po-

vedati, da se je tiček ujel v kletko. S sedanjimi oblastniki se je sprl. Tudi doma je bil, a samo dve uri. Ob sebi je imel stalno nadzornika. Vednar pa je dal spoznati, da je že „spregledal“. Kakor je videti, se niti ne more svobodno, brez nadzorstva, gibati po deželi.”

AVSTRALIJA

Slovinci, ki so prišli v Avstralijo, smo zaposleni vsi na progi... Delo ni pretežno, edino vročina nam dela preglavice. ... hrane je zadosti. kakor si kdo skuha, tako tudi je. Hrano nam dovažajo enkrat na teden s posebnim vlakom, ki prevažajo živila za delavstvo na celi progi. Pogrešamo samo domače družabnosti.

Slov. fantje v Avstraliji

Svobodna Slovenija št. 12;
24. marca 1949

Slovenija moja dežela

Ljubljanska cvetnonedeljska butarica

Ljubljanske cvetnonedeljske butarice, izdelane iz mladega zelenja in pobarvanih oblancev so po svojem nastanku najmlajše. Z izdelovanjem teh butaric se se danes ukvarjajo prebivalci Dobrunj, Sv. Urha, Sostrega in Janč na obrobju Ljubljane.

Ta oblika domačega roko delstva se je začela močneje razvijati v tridesetih letih nasega stoletja, ko so prebivalci navedenih vasi in njihove okolice začeli sestavljati butarice iz svežega zelenja in oblanja. Prvi primeri preprostejšega okraševanja butar z oblanjem segajo že v čas prve svetovne vojne, glavni razcvet pa sega v trideseta leta. Oblanje so že takrat pogosto prebarvali v barve slovenske tribarvnice,

tako da butarice dobivajo tudi nove vsebinske, pomenske razsežnosti. Razvila sta se predvsem dva načina izdelovanja oziroma povezovanja oblanja v butaro: vsak oblanc koničasto ali polkrožno zavijejo.

Ljubljanske butarice se razlikujejo tudi po razmerju med okrasnim oblanjem in zelenjem.

V tridesetih letih so tako imeli prodajalci ljubljanskih butar že svoje stalno prodajno mesto, in sicer vsako leto nekaj dni pred cvetno nedeljo na ograji pri Tromostovju in na Cankarjevem nabrežju. Tako je bilo vse do leta 1948, ko so prodajo ljubljanskih butaric prenesli na Pogačarjev trg za Stolnico.

Slovenija in šport

MARIBOR - Na snežnem stadionu na Pohorju je bil v okviru prireditve Snežna plaža postavljen nov svetovni rekord za Guinnessovo knjigo rekordov. 322 smučarjev je oblikovalo smučarski vlakec, kot ga na svetu še ni bilo. Valovita kača je segala visoko po snežnem stadionu, sicer znanem prizorišču smučarskih tekem za Zlato lisico. Nov svetovni rekord za Guinnessovo knjigo rekordov sodi v okvir vseslovenskega projekta Leto rekordov. Gre za četrti rekord v okviru omenjenega projekta, s katerim želijo organizatorji čim večjemu številu Slovencev omogočiti, da se vpišejo v knjigo rekordov.

CROMWELL, Nova Zelandija - Bojan Horvat je osvojil 3. mesto v svetovnem pokalu v razredu C-1 v spustu na divjih vodah. Za potrditev 3. mesta mu je bilo na reki Kavarau dovolj že 3. mesto na sobotni tekmi za Italijanoma Panatom in Spellijem, ki sta osvojila tudi 1. in 2. mesto v skupnem seštevku. Panato je slavil tudi na naslednji sprinterski tekmi, Horvat pa je bil peti.

MARIBOR - Boštjan Nachbar, košarkar mariborskega ZM Lumarja, bo 28. marca zaigral za mladinsko košarkarsko reprezentanco Sveta, ki se bo v Tampi že petič pomerila z vrstniki Združenih držav Amerike.

SANTA MARIA CAPUA VETERE - Evropski prvak med kolesarji do 23 let Zoran Klemenčič je na dirki Tirreno Adriatico dosegel enega svojih največjih uspehov v karieri. Kot član italijanske poklicne ekipe Vinji Caldirola je v ciljnem sprintu 2. etape (178 km) zaostal le za zmagovalcem Italijanom Massimom Strazzerjem.

LJUBLJANA - Košarkarji Uniona Olimpije so v tretji, odločilni tekmi osmine finala evropske lige doma izgubili s francoskim Pau Orthezom s 57:64 (30:35). Lju-

bjančani se tako niso uspeli uvrstiti v četrtfinale.

CELOVEC - Michael Ausserwinkler, ki je po nedeljskih deželni volitvah na Koroškem odstopil z mesta podpredsednika deželne vlade, želi še naprej ostati predsednik skupne kandidature avstrijske Koroške, Furlanije-Juljske krajine in Slovenije za organizacijo zimskih olimpijskih iger leta 2006. Ausserwinkler je povedal, da ga je vodstvo kandidature v Celovcu zaprosilo, da ostane predsednik, enaki pa naj bi bili želji partnerjev v Italiji in Sloveniji.

DAVOS - Slovenski smučar Samo Petrač je osvojil naslov svetovnega prvaka v smuku na 14. zimskih igrah gluhih v Davosu. Uspešni sta bili tudi Alojzija Meglič in Sabina Hmelina v ženski kategoriji. V superveleslalomu se je Alojzija Meglič okitila s srebrom, Sabina Hmelina pa z bronom.

BELTINCI - Ganski nogometaš Issah Moro je zapustil beltinskega prvotigaša Potrošnik. Moro, najboljši strelec svojega moštva, je iz kluba odšel kot zadnji od treh temnopoltih nogometašev. Moro je že dlje časa iskal novo moštvo v tujini, svojo nogo metno pot pa bo najverjetneje nadaljeval na Danskem.

MENDRISIO, Švica - Kolesarji kranjske Save so na uvodni dirki za svetovni pokal za kolesarje do 23 let osvojili prve letošnje točke. Za 7. in 8. mesto sta jih prejela Uroš Šilar in Martin Čotar. Krožno 138 km dolgo dirko Giro del 6 comuni je med 215 kolesarji iz 15 držav dobil Švicar Benoit Volery, ki si je pred zasledovalno skupino, v kateri sta bila tudi savska kolesarja, privozil dve sekundi prednosti. Ostali Savčani so bili v skupini z 20 sekundami zaostanka. Matej Stare je bil 25., Marko Žepič 31., Uroš Plankar 34. in Klemen Tušek 41.

NOVICE S PRIMORSKE

29. REVLJA otroških in mladinskih pevskih zborov Pesem mladih je imela svoj zaključek na pomorski postaji v Trstu. Vsako leto množično obiskano revijo prireja od leta 1971 Zveza cerkvenih pevskih zborov (ZCPV) iz Trsta z namenom ovrednotiti in razviti zborovsko petje med slovensko mladino v zamejstvu. Letos se je revije Pesem mladih udeležilo 13 otroških in mladinskih pevskih zborov, od katerih je bilo 12 s Tržaškega, eden pa z Goriškega. Letos so nastopili nekateri otroški in mladinski zbori, ki jih že dolgo ni bilo več na odru. Tu gre predvsem za oživljeni otroški zbor Virgil Šček iz Nabrežine pri Trstu, otroški zbor Glasbene matice in mladinski zbor Srečko Kosovel z Opčin pri Trstu. Prvič pa sta na reviji nastopila otroški zbor Kraški cvet iz vasi Trebče in deklška pevka skupina Fran Venturini iz naselja Domjo. Letošnje revije Pesem mladih se je udeležilo več uglednih gostov, med njimi predsednik Sveta slovenskih organizacij Sergij Pahor, predsednik Slovenske prosvete Marij Maver, ravnatelj Glasbene matice Bogdan Kralj, škofov vikar za tržaške slovenske vernike Franc Vončina ter slovenska svetovalec in tržaškem občinskem svetu Igor Dolenc in Andrej Berdon.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE (SSG) Trst je krstilo novo slovensko komedijo Klinika Kozarcký avtorja Dušana Jovanoviča. Zaradi obnovitvenih del v tržaškem Kulturnem domu je bila tudi ta premiera

slovenske novitete v Gorici v tamkajšnjem Kulturnem centru Lojze. Tržaške ponovitve Klinike Kozarcký bodo predvidoma od 27. marca do 1. aprila v italijanskem gledališču Miela.

RADLJSKI ODER je razpisal nagradni natečaj za izvirmo radijsko igro in prejel 44 del iz Slovenije in zamejstva. Prvo nagrado za delo, ki opisuje življenje ob meji, je dobil Slobodan Šembera iz Ljubljane za delo Terasa. Drugo nagrado je dobil Andrej Arko iz Ljubljane za igro Odhod. Prvo nagrado za znanstveno fantastično igro je prejel Dimitrij Kralj iz Izole za delo Grand Prix Galaxy. Dve drugi nagradi sta dobila - Henrik Gruden in Rihard Sluga iz Trsta za igro Vožnja ter Lucijanu Vugi iz Nove Gorice za igro Jutri ne bo vremena.

Osebne novice

Poroka. V cerkvi Don Bosco v San isidru sta sklenila zakonsko zvezo **Gabriel Rant** in **Cintia Frontini**. Poročil ju je ženinov stric Anton Rant SDB ob somaševanju g. Francija Šenka. Priče so bile Mirjam in Danijel Rant ter Albin Frontini in Marta Roj. Uršič.

Čestitamo!

Smrt: Umrla je v Capitalu **Ljudmila Derman Kavčič** (91).

Naj počiva v miru!

Mali oglasi

TURIZEM

el. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadst. "F", San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Modar).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številc — \$ 12.-

Cleveland

PROSLAVA 75. LETNICE SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA

V Clevelandu so potekale proslave ob 75. letnici obstoja in delovanja Slovenskega narodnega doma. Praznovanja, še posebej proslave 6. marca, so se udeležile številne pomembne osebnosti političnega in kulturnega življenja iz Clevelanda.

Konzul Gogala je Slovenskemu narodnemu domu (SND) izročil Priznanje in zahvalo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki jo je podpisala državna sekretarka za Slovence v zamejstvu in po svetu Mihaela Logar. Praznovanje visokega jubileja SND, ki je prispeval neprecenljiv prispevek k povezovanju in ohranjanju slovenske narodne skupnosti v Clevelandu, se je nadaljevalo še v nedeljo in ponedeljek.

LOGATEC - V vojašnici Logatec je bila slovesnost ob odhodu novega kontingenta Slovenske vojske na Ciper. Enota 27 pripadnikov (15 vojakov, 5 častnikov in 7 podčastnikov) SV bo zamenjala enoto, ki je naloge v okviru mirovne misije ZN na Cipru opravljala zadnjih šest mesecev. Pripadniki slovenskega kontingenta v okviru mirovne operacije opravljajo delo na opazovalnicah na vzhodnem delu otoka na razmejitveni črti med grškim in turškim delom, na območju Famagusta, opravljajo nadzor povezovalne ceste med bazami, opazovanje in nadzor miru v turško-grški vasi v razmejitvenem pasu ter naloge rezervnih sil povezovalnika bataljona v primeru izbruha nemirov.

Na Pristavi je živahno

„O Pristavi je bil govor v poglavjih prvega dela. Društvo šteje 280 članov, h katerim niso prištet družinske matere in mladoletniki. Na področju Pristave živi okrog 175 slovenakih družin z nad 700 člani... Silno važno je omeniti delo Franceta Perniška, kateremu se moramo zahvaliti za to, da ima Pristava kroniko za ves čas svojega obstoja... Delo v domu je razgibano. Poznana je folklorna skupina, ki mnogo nastopa tudi v argentinskem okolju. Živahna je bila svojčas gledališka dejavnost, ki še tudi danes ni pojenjala; zlasti so znane množične igre, postavljene pod košatim, 400 let starim ombujem, med katerimi omenjamo Ziljsko ohcet, Slovanska apostola, Kralja Svetopolka in Poslednje ustoličenje. Veliko zaslug ima za uspeh teh del Miha Gaser. Redno se pripravljajo družinska srečanja, se obhajajo društvene obletnice, se prirejajo predavanja in okrogle mize, vsako leto pa tudi velika tombola. Ne smemo pozabiti povedati, da so bili prvi Slovenski dnevi zgolj na Pristavi in da so šele kasneje začeli krožiti po drugih domovih; upravičeno se Pristavčani postavljajo, da so za te dneve uspeli pripraviti množične nastope in sodelovanjem številnih igralcev. Izmenoma seveda doleti Pristavo tudi čast in dolžnost pripraviti občasni Slovenski dan.“

(ZBORNIK Zedinjene Slovenije, str. 559/567).

Knjigo lahko še vedno nabavite v pisarni ZS, v Slogi in pri poverjenikih. Cena broširanemu izvodu \$ 80.- trdo vezanemu pa \$ 100.- Dostavimo jo tudi po pošti. Priporočena poštnina za Argentino \$ 10.-; za Ameriko \$ 45.-; za Evropo in ostali svet \$ 55.-

Obvestila

NEDELJA, 28. marca:

V Rožmanovem domu celovneva prireditve z mašo, blagoslov oljk in butaric ter skupnim kosilom. Pričetek ob 11.30.

47. občni zbor društva Slovenska vas ob 17. uri v Hladnikovem domu.

Anton Drobnič v Slomškovem domu po maši.

PONEDELJEK, 29. marca:

Anton Drobnič v San Justo ob 20.

TOREK, 30. marca:

Predavanje dr. Lidije Drobnič pri ZSMŽ v Slovenski hiši ob 14.30.

Anton Drobnič na Slov. pristavi ob 20.

SREDA, 31. marca:

Šolska seja ob 20. v Slovenski hiši.

Anton Drobnič v San Martinu.

VELIKI ČETRTEK, 1. aprila:

Ob 19. v Slov. hiši začetek obredov. Po maši sestanek borcev z A. Drobničem.

VELIKI PETEK, 2. aprila:

Ob 19. v Slov. hiši začetek obredov.

Anton Drobnič v Slov. vasi ob 20.30.

VELIKA SOBOTA, 3. aprila:

Ob 21. v Slov. hiši začetek obredov.

SREDA, 7. aprila:

Zveza slovenskih mater in žena ima svoj redni sestanek ob 16. v Slovenski hiši. Na programu razgovor z delegatom prelato Jožetom Škerbcem.

Anton Drobnič v Carapachayu ob 20.

NEDELJA, 11. aprila:

Občni zbor Zedinjene Slovenije ob 10.30 v Slovenski hiši.

Misijonska veletombola popoldan v Slovenski vasi.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 23. marca 1999

1 dolar	175,14 SIT tolarjev
1 marka	97,27 SIT tolarjev
100 lir	9,83 SIT tolarjev

ZA TO VELIKO NOČ

Barve, želatinaste bravice, prilepke in pisanice za pirhe

Uvoženo iz Slovenije

Pueyrredón 2711, Lomas del Mirador Vsak dan od 8. do 18. ure 4657-5824, ob sobotah od 8. do 12. ure 4699-3767

Zveza slovenskih mater in žena

bo imela v torek, 30. marca v Slovenski hiši srečanje z go. dr. Lidijo Drobnič in z Antonom Drobničem. Ob 13. uri bo kosilo, ob 14.30 pa predavanje Lidije Drobnič: „Slovenija danes in žena“.

Vsi lepo vabljeni!

Slovenska kulturna akcija

vabi na predavanje

Antona Drobniča

z naslovom

„Slovenija — pravna država“

v soboto, 17. aprila ob 20.15 v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

Slovenski krščanski demokrati

vabijo na srečanje z bivšim generalnim tožilcem RS

Antonom Drobničem

v nedeljo, 28. marca v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

19.15: poklon pred spomenikom žrtev druge svetovne vojne in komunistične revolucije.
19.30 Predavanje v dvorani Škofa Rožmana, pod naslovom

Slovenija danes

Vsi rojaki lepo vabljeni!

Ura teče, nič ne reče... in denar dela! KOMU?

Onim, ki imajo prihranke donosno in varno naložene v SLOGI!

Če imate Karto Sloga, vam je uspeh zagotovljen.

Hitra posojila, nagrade in podpore, letovišče Sloga in še udeležba pri nagradnem žrebanju za vse nagradi:

- 1 - Letalska vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč dolarjev
 - 2 - Desetdnevne počitnice za dve osebi v Hanželičevem domu v poletni sezoni.
- Navabite si Karto SLOGA (\$ 200.- navadne naložbe) pravočasno

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Glej, prišla oljčna je nedelja,
in polne srčnega veselja
urvijo trume v božji hram.

Simon Gregorčič

Na cvetno nedeljo, 28. marca 1999, v Rožmanovem domu:

- ob 11.30 blagoslov oljk in butaric,
- sv. maša za vse pokojne in žive dobrotnike
- skupno kosilo (pribor prinesite s seboj).

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

